

Садржај:

Увод.....	3
1.Предходници појаве адолесценције.....	4
2.Психологија адолесценције.....	5
3.Адолесценција.....	5
3.1.Психичке карактеристике адолесцената.....	5
3.2.Телесне промене.....	6
3.3.Развој сексуалности код младих.....	6
3.4.Ауторитет.....	7
3.5.Маштање као механизам одбране личности код младих.....	7
3.6.Емоционална нестабилност.....	7
3.7.“ Свеопшти немир „.....	7
Закључак.....	9
Литература.....	10

Увод:

Адолесценција као раздобље у психичком развоју човека настало је у савременом друштву. У примитивним друштвима пубертет је означавао крај детињства и улазак у свет одраслих. Млади човек је после пубертета преузимао дужности одраслих његова права.

Живот у савременим условима је много сложенији. Зато антрополошко – физиолошка зрелост малдих не значи и њихову психичку, а нарочито не социјалну зрелост.

Адолесценција се у савременим концепцијама развоја личности схвата као специфична фаза у развоју, праћена изразито бурним психичким, емоционалним и моралним кризама, превирањима и лутањима. Третира се и као прелазни период из детињства у зрелост. Узрост се акспросимативно одређује у распону од 12 до 20 године. Разликује се пет фаза: предадолесценција, рана, средња, касна адолесценција и постадолесценција. Свака изазива одређене кризе, међу којима су најзначајније: нормативна, криза идентитета, криза ауторитета, аскетизам, хипохондрија и криза сексуалности.

1. Предходници појаве адолесценције

Многи тврде да је појава адолесценције у подсвести западне цивилизације релативна новост, да се о њој почиње говорити тек почетком развоја индустријских друштава. Поред промена у господарским односима та друштва су почела доживљавати радикалне промене својих образовних састава као и промене у породичној структури. Породичним односима и филозофији одгоја деце. Због тога почео се мењати положај деце и младих.

Порекло појма адолесценција је у грчкој филозофији, односно у радовима Платона и Аристотела. Одатле произилази да је развој људске јединке хијерархиски организован. Према Платону, човек је подељен на тело, које је материјално и пролазно, и на душу, која је вечна и бесмртна. Прелаз из првог стадијума развоја (детињства) у адолесценцију обележава појава логичког резонирања, које је у детињству латентно будући да у њему доминира перцепција. Због таквог развоја душе Платон је сматрао да је адолесценција доб прикладана за образовање у подручју математике и других апстрактнијих знаања.

Аристотел је наглашавао да су душа и тело повезани у структури и функцији. Развој људске јединке поделио је у три стадијума од по седам година. Детињство траје првих 7 година. Пубертет траје од 7 до 14 година, а младост од 14 до 21 године.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com